

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 183/05-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. októbra 2005 v konaní o sťažnosti S. D., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. J. F., B., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 235/98, za účasti Okresného súdu Bratislava III, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti S. D. z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2005 doručená sťažnosť S. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 235/98 v období po vydaní nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 18/04 z 27. mája 2004.

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vydal tento nález: „1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 235/98 opakovane

porušil právo p. S. D., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 30 C 235/98 bez zbytočných prietáhov predložil súdny spis Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

3. S. D., priznáva finančné zadostučinenie v sume 50.000,- Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť S. D. trovy konania tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. F., B., do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 183/05-15 zo 4. júla 2005 sťažnosť sťažovateľa v plnom rozsahu prijal na ďalšie konanie.

Dňa 28. septembra 2005 bolo ústavnému súdu doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľa z 26. septembra 2005 označené ako „*Spätvzatie sťažnosti*“.

V predmetnom podaní sa uvádza, že medzičasom došlo k postúpeniu spisu okresného súdu sp. zn. 30 C 235/98 Krajskému súdu v Bratislave, a preto „*Vzhľadom na túto skutočnosť berieme podanú sťažnosť v celom rozsahu späť a žiadame, aby ústavný súd v zmysle ust. § 54 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení konanie o nej zastavil*“.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že spätvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší, než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoj návrh späť (II. ÚS 38/96).

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že nie sú dôvody, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti späťvzatia predmetnej sťažnosti, a preto návrhu sťažovateľa o späťvzatí vyhovel a konanie o sťažnosti zastavil.

Sťažovateľ v späťvzatí ďalej uviedol, že *„Keďže sťažnosť bola podaná v čase, kedy objektívne existovali dôvody zakladajúce porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, vyvodzujúc tak jej dôvodnosť a opodstatnenosť, a len porušovateľ svojím správaním zaviniť, že sťažovateľ je nútený vziať návrh späť, žiadame, aby ústavný súd podľa ust. § 36 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení a § 31a cit. zák. v spojení s ust. § 146 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. v platnom znení priznal sťažovateľovi náhradu trov konania pred ústavným súdom“*, a podrobne vyčíslil *„Trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 9.465,10 Sk s 19 % DPH“*.

Pravidlom pre konanie pred ústavným súdom podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde je, že trovy konania, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

Ústavný súd môže podľa odseku 2 citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Táto výnimka z pravidla, ktoré je uvedené vyššie, sa uplatní na základe výsledku konania a v odôvodnených prípadoch, a to ako určitá sankcia proti tomu účastníkovi konania, ktorý vyvolal svojím postupom zásah do základného práva alebo slobody. Uvedené predpoklady na priznanie úhrady trov podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde sú kumulatívne, musia byť splnené oba. Po ich splnení sa úhrada trov poskytne sčasti alebo

úplne. Výsledkom konania sa dá rozumieť iba úspech v konaní, ktorý spočíva v tom, že ústavný súd vysloví porušenie základného práva alebo slobody.

Keďže v dôsledku procesného úkonu sťažovateľa – späťvzatia, nebolo definitívne rozhodnuté „o veci samej“ a ústavný súd nedospel k výsledku konania, je vylúčené aby rozhodol podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2005